II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 20 päivänä heinäkuuta 1999,
Kreikan puuvillaviraston Kreikassa puuvillaan soveltamasta tukijärjestelmästä

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 2536)

(Ainoastaan kreikankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/206/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut huomioon nämä huomautukset [1],

sekä katsoo seuraavaa:

I

(1) Tuesta on tehty valitus, ja sen vuoksi komissio on pyytänyt 8 päivänä joulukuuta 1992 päivätyllä telefaksilla Kreikan viranomaisilta tietoja Kreikan puuvillaviraston perimistä veronluonteisista maksuista. Kreikan viranomaiset ovat vastanneet 17 päivänä maaliskuuta 1993 päivätyllä kirjeellä. Kreikan viranomaiset ovat toimittaneet 19 päivänä heinäkuuta 1993 päivätyllä kirjeellä kyseisiä toimenpiteitä koskevia lisätietoja.

(2) Käytettävissä olevien tietojen mukaan Kreikan puuvillavirasto on voittoa tavoittelematon julkinen laitos, jonka yksinomaisena tehtävänä on puuvilla-alan kehityksen edistäminen. Se tarjoaa seuraavia palveluja maataloustuotannon, jalostuksen ja kaupanpitämisen aloilla:

a) tekninen apu;

b) viljeltäviksi soveltuvia ja kannattavia lajikkeita koskeva neuvonta;

c) tarkastettujen ja varmennettujen siementen varmistaminen ja maahantuotujen siementen tarkastukset;

d) kansainvälisen teknologian kehityksen seuranta ja teknologiansiirrot;

e) puuvilla-alan tuottajaryhmittymistä ja niiden liitoista 15 päivänä helmikuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 389/92 [2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3808/89 [3], soveltamisen seuranta;

f) kokeet, teknologiansiirrot, kasvinsuojelualan koulutus, uusien lannoitteiden käytön rajoittaminen;

g) tutkimusohjelmien suunnittelu ja toteuttaminen;

h) koulutus ja neuvonta;

i) puuvillan siementenpoistajien tekninen tuki;

j) puuvillatilojen rakennuksia ja laitteita ja niiden uudenaikaistamista koskevat yleisluonteiset tutkimukset;

k) siementenpoistoyksiköiden tukeminen rakenneohjelmista myönnettävillä tuilla;

l) puuvillan, josta siemenet on poistettu, valikoiminen ja standardointi;

m) yhteydet kansainvälisiin puuvillapörsseihin ja järjestöihin;

[1] EYVL C 278, 24.10.1995, s. 4.

[2] EYVL L 51, 23.2.1982, s. 1.
[3] EYVL L 371, 20.12.1989, s. 1.

n) yhteistä markkinajärjestelyä koskevien yhteisön asetusten soveltamisen seuranta;

o) öljynvalmistukseen tarkoitettuja siemeniä koskevat laadunvalvontapalvelut ja laboratoriokokeet;

p) kuitujen, lankojen ja kankaiden laadunvalvontapalvelut ja laboratorioanalyysit;

q) erikoislaboratorioiden tekniset tukipalvelut;

r) puuvillatuotteiden laatutodistusten toimittaminen;

s) koneiden ja laitteiden tarkastukset.

Voidakseen tarjota palveluja ilman toimijoilta perittäviä lisämaksuja niin alkutuotannossa, teollisuussektorilla kuin palvelusektorillakin Kreikan puuvillavirasto perii palveluksistaan tasoitus- ja erityismaksua.

Kreikan lain nro 2040/92 30 pykälän 1 momentissa säädetään, että siementenpoistoyritykset maksavat Kreikassa tuotetusta ja toimitetusta puuvillasta, josta siemeniä ei ole poistettu, tasoitusmaksun, joka on yksi prosentti tuottajalle yhtä puuvillakiloa kohti maksettavasta hinnasta. Mainitun lain 30 pykälän 3 momentissa säädetään lisäksi erityismaksusta. Sen suuruus on yksi prosentti puuvillan, josta siemenet on poistettu, hinnasta, ja se peritään ainoastaan tuonnista.

Komissioon toimitettujen valitusten mukaan Kreikassa tuotetun puuvillan, josta ei ole poistettu siemeniä, mainittua maksua ei lasketa ainoastaan tuottajan ja siementenpoistajan välillä sovitusta hinnasta vaan myös puuvillan tukijärjestelmän yleisistä säännöistä 27 päivänä heinäkuuta 1981 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2169/81 ([1]) säädetystä yhteisön suoran tuen määrästä. Valitusten tekijöiden mukaan edellä mainitussa tukijärjestelmässä määrätty pankkitakuu vapautetaan lisäksi vasta kun maksu osoitetaan tosiasiallisesti maksetuksi.

II

(1) Tutkittuaan Kreikan puuvillaviraston toimet komissio on päättänyt, että I jakson 2 kohdan e, n ja s alakohdassa kuvaillut toimenpiteet katsotaan valtion toimivaltaan kuuluviksi palveluiksi eivätkä ne sen vuoksi ole luonteeltaan tietyille yrityksille myönnettyä tukea. Tämä päätös on saatettu tiedoksi Kreikan viranomaisille 27 päivänä tammikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä SG (95) D/874.

Kyseisessä kirjeessä komissio on ilmoittanut Kreikalle myös, että komissio oli päättänyt olla vastustamatta teknistä tukea, neuvontaa, koulutusta ja markkinoiden etsintää koskevia toimia (I jakson 2 kappaleen a, b, h, l, m ja k alakohta), puuvillan, josta siemenet on poistettu, valikointia ja standardointia koskevia toimenpiteitä (I jakson 2 kappaleen l alakohta) sekä puuvilla-alan tutkimusta koskevia tukitoimenpiteitä (I jakson 2 kappaleen d, f, g ja j alakohta).

Komissio on aloittanut perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn I jakson 2 kappaleen c, o, p ja r alakohdassa tarkoitettujen varmentamis- ja tarkastustoimenpiteiden osalta sekä I jakson 2 kappaleen k alakohdassa tarkoitettujen investointitukien osalta. Komissio on myös päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn kaikista kyseisistä tuista, koska ne rahoitetaan niin muista yhteisön jäsenvaltioista kuin Euroopan talousalueen jäsenmaistakin tuotavia tuotteita koskevalla erityismaksulla.

Koska Kreikan viranomaiset eivät ole toimittaneet laadunvalvontatoimenpiteiden pakollisuutta koskevia tietoja, komissio epäilee toimenpiteiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Toimenpiteelle maksettavat tuet voidaan katsoa toimintatuiksi, jotka eivät vaikuta alaan pysyvästi. Tämän vuoksi komissio on pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan lisätietoja tarkastuksia ja laatutodistuksia koskevien tukien luonteesta ja määrästä. Komissio on pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan tietoja myös siitä, ovatko kyseiset tarkastukset yhteisön lainsäädännön mukaisia. Komissio on pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan tietoja tuotujen tuotteiden tarkastuksia koskevista tekijöistä, joiden perusteella voidaan varmistaa se, että muiden jäsenvaltioiden tekemät tarkastukset ovat hyväksyttäviä ja että muiden jäsenvaltioiden tuotteita eivät koske vastaavuuden vaatimusta tiukemmat edellytykset.

Koska Kreikan viranomaiset eivät ole toimittaneet selvitystä rakenneohjelmien mukaisista siementenpoistoyritysten investointituista ja koska komissio epäilee tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille, komissio on katsonut tuen mahdollisesti yhteismarkkinoille soveltumattomaksi. Komissio on lisäksi pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan tietoja kyseisten tukien luonteesta ja määrästä.

Koska kyseessä ovat veronluonteisilla maksuilla (laissa säädetyt pakolliset maksut) rahoitetut tuet, komissio on tutkinut myös kaikkien näiden tukien rahoitusmekanismin. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön ([2]) mukaisesti valtiontuen rahoittaminen pakollisella maksulla muodostaa tämän tuen olennaisen osan, ja sen vuoksi komission on tutkittava sekä tuki että sen rahoitus yhteisön lainsäädännön kannalta.

([1]) EYVL L 211, 21.7.1981, s. 2. Asetus korvattu asetuksella (EY) N:o 1554/95 (EYVL L 148, 30.6.1995, s. 48).

([2]) Ks. asia 47/69, Ranska v. komissio, tuomio 26.6.1970 (Kok. 1969 + 1971, s. 341).

Tässä mielessä ja vaikka tuet ovat muodoltaan ja tavoitteiltaan yhteismarkkinoille soveltuvia, tuen rahoituksella yhteisön muista jäsenvaltioista ja Euroopan talousalueen maista tuotavia yhteisön tuotteita koskevilla maksuilla on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kuitenkin varsinaista tukea pidemmälle menevä suojavaikutus.

Vaikka Kreikan puuvillaviraston rahoittamat tuet voisivat tietyssä määrin hyödyttää tuontituotteita, toimenpide ei olisi kuitenkaan yhtä kannattava kaikille. Komissio katsoo, että käytännössä kansallisten toimijoiden tilanne on kuitenkin pakostakin suotuisampi.

Komissio katsoo myös, että sellaisen lisäedellytyksen soveltaminen (veronluonteisen maksun tosiasiallinen maksaminen), josta yhteisön lainsäädännössä ei ole säädetty tuen maksamista varten, katsotaan asetuksen (ETY) N:o 2169/81 rikkomiseksi.

Komissio katsoo lopuksi, että erityismaksun soveltaminen on Kreikan liittymisasiakirjan liitteenä olevassa pöytäkirjassa n:o 4 olevan 5 artiklan vastainen. Kyseisessä artiklassa kielletään kaikki kolmansista maista peräisin olevan puuvillan tuontia koskevat rajoitukset. Komissio katsoo myös, että koska maksua peritään vain tuonnista, se katsotaan perustamissopimuksen 25 artiklan rikkomiseksi. Kyseisessä artiklassa kielletään vaikutuksiltaan tuontitullin kaltaiset maksut.

Komissio on pyytänyt 27 päivänä tammikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä SG (95) D/874 Kreikan viranomaisia sekä muita jäsenvaltioita ja asianomaisia esittämään huomautuksensa julkaisemalla ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [1].

III

(1) Kreikan hallitus on ilmoittanut 12 päivänä huhtikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä edellä mainittuja toimenpiteitä koskevat huomautuksensa.

a) Niiden kohtien osalta, joista komissio on esittänyt epäilevänsä niiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille, Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että edellä I jakson 2 kappaleen c alakohdassa säädetyt tehtävät eli tarkastettujen ja varmennettujen siementen hankkiminen, tuotettujen siementen varmentaminen ja tuontisiementen valvonta on saatettu pakollisiksi Kreikan lainsäädännössä. Viranomaiset mainitsevat lisäksi, että edellä mainittuihin palveluihin liittyvät kulut rahoitetaan maatalousministeriön talousarviosta eikä yhden prosentin maksulla.

Edellä I jakson 2 kappaleen o, p, q ja r alakohdan (teolliseen jalostukseen tarkoitettujen siementen laadunvalvonta ja laboratoriokokeet, kuitujen, lankojen ja kankaiden jalostus, laadunvalvontapalvelut ja laboratoriokokeet, erikoislaboratorioiden tekniset tukipalvelut ja puuvillatuotteiden laatutodistusten myöntäminen) tehtävien osalta Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että valvonta ja kokeet eivät ole pakollisia, mutta nämä palvelut toteutetaan kyseisten laboratorioiden toimintakustannusten kattamiseen perustuvalla maksulla.

b) Puuvillan siementenpoistoyrityksille rakenneohjelmissa myönnettävän taloudellisen tuen osalta Kreikan viranomaiset ovat täsmentäneet, että investoinnit on toteutettu 26 päivään helmikuuta 1992 asti asetuksen (ETY) N:o 389/82 mukaisesti. Tästä johtuen Kreikan puuvillavirasto on ottanut käyttöön kansallisten ja yhteisön viranomaisten hyväksymän puuvilla-alan alakohtaisen investointiohjelman. Virasto ei ole kuitenkaan myöntänyt tukia siementenpoistoyrityksille eikä perinyt maksuja alakohtaisen ohjelman kehittämiseksi.

c) Rahoitustavan osalta Kreikan viranomaiset korostavat, että lain nro 2040/92 1 ja 3 momentissa tarkoitetut maksut ovat olleet voimassa jo aiemmin. Ne johtuvat lain nro 3853/58 10 pykälän ja lain nro 675/77 1 pykälän säännösten tarkistuksesta ja kodifioinnista, joilla drakmoina ilmaistu määrä muutettiin prosenttimääräksi, jotta markkinoiden vaihtelut voitaisiin ottaa paremmin huomioon ja jotta maksut voitaisiin mukauttaa ilman eri toimenpiteitä.

Kreikan viranomaisten mukaan maksu koskee niin maahantuotua kuin kotimaista puuvillaa eikä maksun perimisellä maahantuodusta puuvillasta pyritä sellaisten kansallisten toimien rahoittamiseen, joilla edistettäisiin välittömästi tai välillisesti kotimaisen puuvillan tuotantoa ja kaupan pitämistä. Viranomaiset mainitsevat lisäksi, että maksu peritään siementenpoistoyrityksiltä, jotka ovat soveltuva vaihe maksunalaisen materiaalin määrittelemiseksi.

Kreikan viranomaiset mainitsevat myös, että kyseiset maksut peritään syrjimättä maahantuotua tai muista jäsenvaltioista peräisin olevaa puuvillaa Kreikassa valmistettuun puuvillaan nähden ja että maksujen soveltamisella ei pyritä vaikutuksiltaan määrällisiin rajoituksiin rinnastettavan maksun käyttöön ottamiseen.

d) Kreikan viranomaiset katsovat, että erityismaksun soveltaminen muuhun kuin kotimaiseen puuvillaan ei ole luonteeltaan kansallista tukea perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti, koska Kreikan puuvillavirasto ei ole yritys ja koska kolmansista maista peräisin olevaa puuvillaa koskevalla maksulla pyritään rahoittamaan yhteisössä tuotetun puuvillan laadunparantamista koskevaa tutkimusta, jonka tulokset ovat kaikkien käytettävissä.

[1] Ks. alaviite 1.

(2) Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta jäsenvaltioilta.

(3) Asianomaisten toimenpiteistä tekemät tärkeimmät huomautukset ovat seuraavat:

a) Maksuilla rahoitetut Kreikan puuvillaviraston toimet ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea. Kreikan siementenpoistoteollisuus ei ole tosiasiassa koskaan hyötynyt Kreikan puuvillaviraston palveluista. Osa kyseisistä tuista näyttää olevan toimintatukea, joka ei ole perusteltavissa perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti.

b) Maksun periminen muiden jäsenvaltioiden maahantuodusta puuvillasta on perustamissopimuksen 23 ja 25 artiklan vastaista eikä ole näillä edellytyksin yhteismarkkinoille soveltuvaa.

c) Yhden prosentin tasoitusmaksun periminen ei pelkästään puuvillan markkina-arvon perusteella vaan myös EMOTR:n myöntämästä tuesta on vastoin yhteisön lainsäädäntöä, ja maksun periminen ei siis sovellu yhteismarkkinoille.

d) Pankkitakuiden vapauttamisen välittömänä edellytyksenä oleva tasoitusmaksun ja erityismaksun maksaminen ei ole yhteisön lainsäädännössä säädetyn puuvillaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn mukaista, eikä se sovellu sen vuoksi yhteismarkkinoille.

e) Erityismaksun periminen kolmansista maista peräisin olevista Kreikkaan tuotavista puuvillatuotteista on vastoin Kreikan Euroopan unioniin liittymisasiakirjan ja GATT-sääntöjen velvoitteita.

f) Kreikan puuvillaviraston tehtävät vastaavat tämän laitoksen virallista tehtävänkuvausta mutta eivät siementenpoistoyrityksille tosiasiassa toimitettuja palveluja. Kyseisen viraston tärkeimpänä tehtävänä ovat puuvillaa koskevan yhteisön järjestelmän päivittäiset hallintotehtävät.

g) Valtaosa Kreikan puuvillaviraston toimenpiteistä on katsottava puuvillantuottajia suosiviksi toimintatuiksi. Kreikan viranomaiset eivät ole toimittaneet riittävästi tietoja toteutettujen toimien kustannus—hyötysuhteen arvioimiseksi.

h) Tuen rahoituksen osalta jäsenvaltioiden tuontituotteilta perimät maksut ovat protektionistisia ja syrjiviä, koska tuotteet joutuvat kärsimään siitä ksinkertaisesta tosiasiasta että ne ylittävät Kreikan rajan yhteisön sisäisessä kaupassa eivätkä voi hyötyä maksun taloudellisista vaikutuksista. Tainan vuoksi kyseinen maksu on vastoin perustamissopimuksen 25 artiklaa, jossa määrätään, että jäsenvaltiot eivät voi ottaa käyttöön keskinäisiä tuonti- ja vientitulleja ja vaikutuksiltaan vastaavia maksuja. Tuki on vastoin Kreikan liittymisasiakirjan pöytäkirjassa n:o 4 olevaa 5 artiklaa, jossa määrätään, että yhteisön kaupankäynti kolmansien maiden kanssa ei saa häiriintyä ja että tämän vuoksi ei voida ottaa käyttöön mitään tuontia rajoittavia toimenpiteitä.

(4) Komissio ei ole saanut Kreikan hallituksen huomautuksia asianomaisten huomautuksista.

IV

(1) Komissio toteaa Kreikan hallituksen huomautuksista seuraavaa:

a) Edellä olevan I jakson 2 kappaleen c alakohdassa säädetyn Kreikan puuvillaviraston tehtävän eli siementen laadunvalvonnan osalta komissio toteaa, että kyseiset tehtävät on muutettu pakollisiksi Kreikan lainsäädännössä.

Jäsenvaltioiden karjankasvatusalan tukien toimenpide-ehdotuksesta [1] johtuva laadunvalvonnalle maksettavia kansallisia tukia koskeva komission vakiintunut käytäntö on hyväksyä toimenpiteiden tuki 100 prosenttiin asti tukikelpoisista menoista, kun tarkastukset ovat pakollisia yhteisön ja/tai kansallisten säännösten mukaisesti.

Komissio toteaa I jakson 2 kappaleen jalostusta koskevien laadunvalvontatarkastusten o—r alakohdasta, että kyseiset palvelut rahoitetaan maksulla, joka on vahvistettu kyseisten tehtävien kustannukset kattavalle tasolle. Näillä edellytyksin komission on katsottava, että kyseiset tehtävät eivät ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yrityksiä suosivaa valtiontukea.

Edellä I jakson 2 kappaleen k alakohdan tehtävissä eli siementenpoistoyritysten taloudellisissa tuissa komissio on ottanut huomioon Kreikan viranomaisten toimittamat perustelut, joiden mukaan tukia on myönnetty vuoteen 1992 asti yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja että vuoden 1992 jälkeen ei ole myönnetty investointitukia. Perustelut ovat yhteneväisiä toimenpiteen asianomaisten esittämien väitteiden kanssa, joiden mukaan siementenpoistoyrityksille ei ole myönnetty rahoitusta.

b) Ensimmäisen toimitetun perustelun eli sen mukaan, että tuki oli voimassa jo aiemmin, komissio katsoo ensisijaisesti, että maksun mahdollinen aiempi voimassaolo ei muuta sitä yhteismarkkinoille soveltuvaksi tai soveltumattomaksi.

[1] Komission kirje jäsenvaltioille S 75294/6, 19.9.1975.

Toiseksi komissio katsoo, että kyseisiä veronluonteisia maksuja ei voida katsoa perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisiksi voimassa oleviksi tuiksi, jotka kattavat vain liittymistä edeltävät ja komission hyväksymät tuet.

Vaikka puuvillan verotusjärjestelmä olisikin ollut voimassa ennen Kreikan liittymistä yhteisön jäseneksi, komissio on ottanut huomioon Kreikan viranomaisten toimittamat tiedot, joiden mukaan järjestelmää on tarkistettu ja kodifioitu lailla nro 2040/92. Tarkistuksessa on kodifioitu muun muassa kaikki puuvillaa koskevat kansalliset säännökset, ja veronluonteisen maksun perimistä on muutettu merkittävästi. Maksu ilmaistaan nyt prosenttimääränä siementenpoistoyritysten ostamasta kokonaismäärästä kiinteän maksun sijaan.

Komissio on siis sitä mieltä, että Kreikka on ottanut käyttöön lailla nro 2040/92 säädetyn järjestelmän vastoin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan määräyksiä ja että perityillä maksuilla rahoitettavat valtiontuet on katsottava uusiksi tuiksi.

Yleensä tukea ei voida rahoittaa veronluonteisilla maksuilla, jotka rasittavat myös muiden jäsenvaltioiden tuontituotteita. Erityisesti koska ei ole olemassa kaikkien jäsenvaltioiden tuottajat kattavaa mekanismia, joka takaisi tehokkaasti yhteisön tasolla sen, että maksun tuotto koituisi kaikkien tuontituotteiden hyödyksi täysin samoin edellytyksin kuin kansallistenkin tuotteiden, tuontituotteita koskevat pakolliset kansalliset maksut voivat olla joko perustamissopimuksen 23 ja 25 artiklassa kiellettyä vaikutukseltaan tullin kaltaista maksua, erityisesti jos tietyt tuontituotteet tai niiden ryhmät eivät hyödy maksusta ollenkaan esimerkiksi tuen tavoitteen vuoksi, tai perustamissopimuksen 90 artiklassa kiellettyä syrjivää sisäistä maksua, jos tuesta saatava hyöty kompensoi tiettyjen tuontituotteiden maksua vähemmän kuin kansallisten tuotteiden, esimerkiksi tukea koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vuoksi (ks. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, asia C-72/92, Schartbatke, tuomio 27.10.1993 [1], ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, asia C-266/91, Celbi, tuomio 20.8.1993 [2]). Tällaisella tuen rahoitustavalla on suojavaikutus, joka ulottuu varsinaista tukea pidemmälle sen vuoksi, että vaikka kansallisten tuotteiden ja tuontituotteiden tasapuolinen kohtelu varmistetaan normatiivisella tasolla, käytännön tasolla muodostuu olosuhteiden pakosta kansallisia toimijoita suosiva tilanne, koska toteutetut toimet perustuvat kansallisiin erityispiirteisiin, tarpeisiin ja puutteisiin. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa I jakson 2 kappaleen a, b, d, g, i, j, k ja q alakohdassa tarkoitetuilla tuilla pyritään tukemaan kansallista tuotantoa, mutta tuontituotteet eivät hyödy niistä.

c) Komissio toteaa, että Kreikan viranomaiset eivät ole vastanneet väitteisiin, joiden mukaan kolmansista maista tuotavasta puuvillasta perittävä yhden prosentin erityismaksu olisi Kreikan liittymisasiakirjan pöytäkirjassa n:o 4 olevan 5 artiklan vastainen. Tämän vuoksi komission on pysyttävä kannassa, jonka se omaksui menettelyä aloitettaessa.

(2) Komission kannasta kysymyksiin, jotka koskevat Kreikan kansalliselta puuvillantuotannolta ja kreikkalaisille tuottajille maksettavista yhteisön tuesta perittävän yhden prosentin tasoitusmaksun soveltuvuutta puuvillan markkinajärjestelyyn todetaan, että kysymystä on tarkasteltu rikkomista koskevan menettelyn mukaisesti. Asetuksessa (EY) N:o 1554/95 ei kielletä kyseistä maksua selkeästi, ja sen vuoksi komissio päätti 2 päivänä joulukuuta 1998 lopettaa asian käsittelyn.

(3) Perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti komissiolle toimitetuista huomautuksista käy ilmi, että tarkasteltavana olevat veronluonteiset maksut ovat tietyssä määrin ristikkäistukea. Maksuja peritään siementenpoistoyrityksiltä ensisijaisesti maataloustuottajille tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseksi. Veronluonteisia maksuja koskevan komission vakiintuneen käytännön mukaisesti hyväksytään se, että maksut peritään tuotantoketjun eri vaiheessa (esim. teurastamoilta perittävät maksut eläintautien torjunnan rahoittamiseksi). Tässä yksittäistapauksessa siementenpoistoyritysten ei näytä olevan mahdollista siirtää maksua maataloustuottajille puuvillan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismien vuoksi.

Edellä olevan perusteella komissio katsoo, että jos tukeen rahoittaminen perimällä yhden prosentin maksua Kreikassa tuotetusta puuvillasta ja kreikkalaisille tuottajille maksettavista yhteisön tuista ei ole ristiriidassa puuvillan yhteisen markkinajärjestelyn kanssa, komissiolla ei ole syytä vastustaa rahoitustapaa perustamissopimuksen 87—89 artiklan nojalla.

V

Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

[1] Kok. 1993, I-5509.
[2] Kok. 1993, I-4337.

Kyseessä olevat toimenpiteet ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjä tukia.

Ne parantavat tuensaajina olevien yritysten taloudellista tilannetta verrattuna niiden kilpailijoihin, jotka eivät saa kyseistä tukea. Tämän vuoksi ne vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua edellä mainitulla tavalla.

Kun otetaan huomioon toisaalta puuvillakaupan arvo (vuonna 1995 Kreikan tuonti EY:hyn oli 309,6 milj. ecua, EY:n tuonti Kreikkaan oli 106,4 milj. ecua) [1] sekä toisaalta Kreikan tuotanto (1,25 milj. tonnia) verrattuna muiden jäsenvaltioiden tuotantoon (1,35 milj. tonnia), näyttää siltä, että tuet saattavat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska niillä suositaan kansallista tuotantoa muiden jäsenvaltioiden tuotannon haitaksi.

Tässä mielessä on korostettava, että jopa merkitykseltään vähäinen tuki tai edunsaajana olevan yrityksen melko pieni koko ei sulje etukäteen pois sitä mahdollisuutta, että tuki vaikuttaisi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kun otetaan huomioon edellä mainitut seikat, kyseiset tuet ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyjen perusteiden mukaisia tukia.

Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa esitettyyn yhteismarkkinoille soveltumattomuutta koskevaan periaatteeseen on olemassa kuitenkin poikkeuksia.

VI

Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa määrättyjä yhteismarkkinoille soveltumattomuutta koskevia poikkeuksia ei ilmeisestikään voida soveltaa tässä tapauksessa. Myöskään Kreikan viranomaiset eivät ole nojautuneet niihin.

Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan poikkeuksia on tulkittava tiukasti tutkittaessa alueelliseen tai alakohtaiseen käyttöön tarkoitettuja tukiohjelmia tai yksittäisiä tapauksia, joihin sovelletaan yleisiä tukijärjestelmiä.

Kyseisiä tukia voidaan myöntää vain, jos komissio voi varmistua siitä, että tuki on välttämätöntä jonkin kyseessä olevan tavoitteen saavuttamiseksi. Poikkeusten myöntäminen tuille ilman tällaista vastinetta haittaisi jäsenvaltioiden välistä kauppaa ja aiheuttaisi kilpailun vääristymiä, joita ei voida perustella yhteisön edulla, ja poikkeukset soisivat vastaavasti aiheettomia etuja joidenkin jäsenvaltioiden toimijoille.

Kyseisissä toimenpiteissä ei ole kyse perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesta Euroopan yhteistä etua koskevan merkittävän hankkeen toteuttamisen edistämisestä, koska toimenpiteiden mahdolliset vaikutukset kaupankäyntiin olisivat ristiriidassa yhteisen edun kanssa.

[1] Eurostat 1995.

Kyseessä eivät myöskään ole toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan saman määräyksen mukaista kyseisen jäsenvaltion talouden vakavaa häiriötä.

Tukea ei myöskään ole ilmoitettu perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisena alueellisena tukena.

Komissio voi katsoa tiettyjen toimien tai tiettyjen talousalueiden kehittämisen helpottamiseen tarkoitetut tuet yhteismarkkinoille soveltuviksi, jos ne eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla (87 artiklan 3 kohdan c alakohta).

Jotta tällaiset tuet voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, tuet eivät saa muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, ja niillä on helpotettava tiettyjen taloudellisten toimien tai tiettyjen alueiden kehittämistä.

Kreikan puuvillaviraston myöntämät tuet teknistä apua, neuvontaa, koulutusta ja tutkimusta koskeviin toimiin uhkaavat vaikuttaa kaupankäyntiin ja vääristää kilpailua 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tuilla pyritään helpottamaan puuvilla-alan kehitystä, ja kun otetaan huomioon tukien luonne, ne eivät uhkaa vaikuttaa kaupankäyntiin yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Periaatteessa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätty poikkeus voisi koskea niitä.

Tätä poikkeusmahdollisuutta ei kuitenkaan voida harkita, koska tuet rahoitetaan veronluonteisilla maksuilla, jotka koskevat muiden jäsenvaltioiden tuontituotteita. Tuet ovat rahoitustapansa vuoksi yhteismarkkinoille soveltumattomia.

Tämän vuoksi komissio toteaa 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa määrättyjen poikkeusten osalta, kun kyseessä ovat alueiden taloudellisen kehittämisen edistämiseen tai helpottamiseen sekä edellä mainitussa c alakohdassa tarkoitettuihin tiettyihin toimiin tarkoitetut tuet, että näille toimille ei voida myöntää perustamissopimuksen 87 artiklan poikkeuksia niiden rahoitustavan vuoksi, ja ne on sen vuoksi katsottava yhteismarkkinoille soveltumattomiksi, siltä osin kuin ne on rahoitettu tuontituotteista perittävillä veronluonteisilla maksuilla.

VII

Komissio toteaa, että Kreikka on toimeenpannut kyseiset toimet perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

Edellä mainituista syistä kyseisille tuille, jotka täyttävät perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset, ei voida myöntää 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia. Kyseiset tuet ovat siis yhteismarkkinoille soveltumattomia, siltä osin kuin ne rahoitetaan tuontituotteilta perittävillä veronluonteisilla maksuilla.

Kun kyseessä ovat ilmoittamattomat tuet, jotka on toimeenpantu ilman komission lopullista päätöstä, on muistutettava, että kun otetaan huomioon perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen menettelysääntöjen määräävä luonne ja ne säännöt, joilla yhteisöjen tuomioistuin on hyväksynyt olevan välitön oikeusvaikutus 19. kesäkuuta 1973 (asia 77/72, Carmine Capolongo v. Azienda Agricola Maya) ([1]), 11. joulukuuta 1973 (asia 120/73, Gebrueder Lorenz GmbH v. Saksan liittotasavalta) ([2]) ja 22. maaliskuuta 1977 (asia 78/76, Steinicke ja Weinlig v. Saksan liittotasavalta) ([3]) annetuilla tuomioilla, tarkasteltavana olevan tuen laittomuutta ei voida korjata jälkikäteen (tuomio annettu 21. marraskuuta 1991, asia C-354/90, Elintarvikkeiden ulkomaankaupasta vastaava kansallinen liitto ja muut v. Ranska) ([4]).

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([5]) 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos laittomasta tuesta tehdään kielteinen päätös, komissio päättää, että kyseisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet periäkseen tuen takaisin tuensaajalta.

Takaisinperintä on välttämätöntä, jotta aiemmin vallinnut tilanne voidaan palauttaa ennalleen poistamalla kaikki taloudelliset edut, joista sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen edunsaajat olivat aiheettomasti hyötyneet kyseisen tuen myöntämispäivästä alkaen.

Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, että takaisinperittävään tukeen sisältyvät korot, jotka lasketaan komission vahvistaman soveltuvan korkotason perusteella. Korot kertyvät siitä päivästä alkaen, jona laiton tuki on saatettu tuensaajien käyttöön, siihen päivään asti, jona tuki peritään takaisin.

Kun otetaan huomioon tukien luonne ja niiden rahoitusmuoto, komissio ei voi tiedossaan olevien tekijöiden perusteella laskea takaisinperittävien tukien kokonaismäärää, siis tukien, jotka on rahoitettu tuontipuuvillan tuontimaksuilla. Komissio kehottaa yhteistyömenettelyn mukaisesti Kreikan viranomaisia toimittamaan komissiolle riittävän tarkan menetelmän takaisinperittävien tukien laskemiseksi.

Tämä päätös ei rajoita niitä seurauksia, jotka komissio määrää tarvittaessa yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseksi Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukiosaston (EMOTR) mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kreikan valtion Kreikan puuvillaviraston sääntömääräisten tehtävien mukaisesti myöntämät valtiontuet, jotka rahoitetaan lain nro 2040/92 30 artiklan 3 kohdassa säädetyillä pakollisilla maksuilla, ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia siltä osin, kuin ne rahoitetaan tuontituotteista perittävillä veronluonteisilla maksuilla.

2 artikla

Kreikan on muutettava 1 artiklassa tarkoitettu tukijärjestelmä sen saattamiseksi tämän päätöksen mukaiseksi.

3 artikla

1. Kreikan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet periäkseen tuensaajilta takaisin 1 artiklassa tarkoitetun ja tuensaajien käyttöön jo sääntöjenvastaisesti saatetun tuen.

2. Takaisinperintä tapahtuu kansallisen lain menettelyiden mukaisesti. Takaisinperittäville summille kertyy korkoa siitä päivästä alkaen, jona ne on saatettu tuensaajien käyttöön, siihen asti, kun ne peritään tosiasiallisesti takaisin. Korot lasketaan aluetukien mukaisten tukiekvivalenttien laskemiseksi käytettävien viitetasojen perusteella.

4 artikla

Kreikan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Helleenien tasavallalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen

([1]) Kok. 1972—1973, s. 567.
([2]) Kok. 1972—1973, s. 815.
([3]) Kok. 1977, s. 171.
([4]) Kok. 1991, s. I-5505.
([5]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.